

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК

PARISH HERALD

Лист парохије Светог Симеона Мироточивог Српске
Православне Цркве у Калгарију, Алберта

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
Calgary, AB.

Уредништво:

Главни и одговорни уредник:
Јереј Обрад Филиповић

Превели на енглески:
Ђоко и Морана Ивковић
Далиборка Мијатовић

Едиција српскога текста:
Миланка Филиповић

Сарадници:
Џенифер Ђокић-коректура енглеског текста
Др. Мајда Ђорђевић
Ружица Петровић
Едит Петровић

Редакција:
2001 31 Avenue SW.
Calgary, AB. T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586
Факс: 403/244-1691

Web site: www.svetisimeon.org

E-mail: obradf@shaw.ca

Editors:

Editor-in –chief:
Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:
George and Morana Ivkovic
Daliborka Mijatovic

Serbian text editing:
Milanka Filipovic

Contributors:
Jennifer Djokich-editing
Dr. Majda Djordjevic
Ruzica Petrovic
Edit Petrovic

Address:
2001 31 Avenue SW.
Calgary, AB. T2T 1T3

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-3586

Web site: www.svetisimeon.org

E-mail: obradf@shaw.ca

**ВАСКРСНА ПОСЛАНИЦА ЊЕГОВОГ
ПРЕОСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА
КАНАДСКОГ ГОСПОДИНА ГЕОРГИЈА**

Пошто прође субота, Марија Магдалина и Марија Јаковљева и Саломија кушише мирисе да дођу да Га помажу...(Мк. 16, 1)

Овим ријечима готово сви јеванђелисти почињу описивање Догађаја који је преокренуо свијет - Васкрсења Христовог.

Било је очигледно да ће бити проблема - прво за Мирносице, како ће оне обавити тај свети чин помазања, како скинути камен са гроба. Касније, у свим епохама, за оне који не вјерују, било је важно питање како да докажу да је то изум следбеника Христових. Многи би били заведени преваром да се не обистинише ријечи Христове: *А знаци онима који вјерују биће ови: именов мојим изгониће демоне; говориће новим језицима. Узимаће змије у руке, ако и шта смртно пошју неће им наудити; на болеснике полагаће руке и оздравиће...* (Мк. 16, 17)

Пред нас се поставља питање: зашто то ми неке од ових ствари не можемо чинити? Одговор је јасан, и онет га је сам Христос дао: *Због невјерства нашег.* Дакле, због слабе вјере наше и слабе ревности наше којом свједочимо вјеру своју. Христос нас опомиње: *Ако имате вјере... По вјери вашој нека вам буде. Само вјеруј, све је могуће ономе који вјерује.* (Мк. 9, 23)

За нас, вјерујуће, познати су и блиски примјери чудеса: оздрављења, избављења, па чак и из мртвих васкрсења, које су људи са вјером чинили и чине. Како, иначе, да објаснимо феномен сувих костију (мошти) светитељских, из којих тече цјелебно миро, или која дају исцјељења.

Христос, браћо, победи свијет и то је, браћо, победа наша. Том вјером су ишли сви - и Цар Константин, када је истакао Крст као симбол своје побједи, а касније и сви остали војници и војсковође који су *са вјером у Бога* полазили и срећно се враћали из бојева својих. Ти бојеви су само побједоносни ако су за истину и правду и за опште добро, а све се то огледа и у духовној припреми: у Косовској вечери у симболу причешћа, у посту, и у завјету на *чојство и јунаштво*, што подразумијева да чинимо онако како бисмо жељели да нама други чини.

Светкујући умртвљење смрти, разорење ада, почетак другог - вечног живота, веселећи се

**EASTER EPISTLE OF HIS GRACE
GEORGIJE BISHOP OF CANADA**

*Now when the Sabbath was past,
Mary Magdalene, Mary the mother of James,
and Salome bought spices, that they might come and
anoint Him
(Mk. 16, 1)*

With these words almost all the Evangelists begin describing the event that completely transformed the world – the Resurrection of Christ.

It was obvious that there would be problems – first for the Myrrh-bearers, how would they perform that sacred act of anointment, how would the stone be removed from the grave – and later, for all ages of those who do not believe, how to prove that this was an invention of Christ's followers. Many would have been misled by deceit had not the words of Christ come true: *And these signs will follow those who believe: In My name they will cast out demons; they will speak with new tongues; They will take up serpents; and if they drink anything deadly, it will by no means hurt them; they will lay hands on the sick, and they will recover...* (Mk. 16, 17)

So now the question is asked, why can we not perform some of these things? The answer is clear, and again Christ gives it to us: *Because of your unbelief.* Therefore, this is because of our weak faith and weak zeal with which we bear witness to our faith. Christ reminds us: *If you have faith...According to your faith let it be to you. Only believe, all things are possible to him who believes.* (Mk. 9, 23)

For us who believe similar examples of miracles are known to us: healings, liberations, and even resurrections from the dead which people, with faith, performed and have performed. How else can we explain the phenomenon of dry bones (relics) of saints, which exude healing myrrh, or which give healing?

Brethren, Christ has conquered the world, and this, brethren, is our victory. With this faith, first the Emperor Constantine, when he had highlighted the cross as the symbol of his victory, and later all the rest of the soldiers and military leaders, who with faith in God went in to battle and safely returned. These battles were only victorious if they were for truth and justice and for the common good, which is reflected in spiritual preparation: in the Kosovo Supper as the symbol of communion, in fasting, and in the oaths of humanness and heroism, which was understood to mean to do unto others as you would have the do unto you.

прославимо Виновника, јединога Бога оца,
благословеног и најслављенијег.

Христова црква је страдална и сам Господ
Христос каже: *Ако мене изгнаше и вас ће
прогонити.* И немојмо се онда питати откуд и
зашто прогони и страдања Рода нашега. Само због
вјере православне, светосавске, Христове, којом смо
завјетовани, и лазаревских и Карађорђевић аманета,
због којих смо трн у оку свијету који тражи царства
земаљског умјесто Царства Божијег.

И зато, драга чеда моја: држите се
заповијести Божијих, свагда, да би Бог био с вама у
све дане живота вашег. Амин.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Ваш Епископ канадски Георгије

*We celebrate the death of death, the destruction of
hell, the beginning of another eternal life. And leaping for
joy, we hymn the Cause, the only blessed and most
glorious God of our fathers (from the Paschal Canon).*

Christ's Church is a suffering Church and the Lord
Christ says: *If they persecuted Me, they will also persecute
you.* Therefore, do not then ask whence and why the
suffering of our People. It is only because of the Orthodox
Faith of Christ and St. Sava to which we have pledged
ourselves and because of the legacy Lazar and Karadjordje
and because of this we are a skeleton to the world which
seeks the earthly kingdom rather than the Kingdom of
God.

I will conclude my sermon with the words of Christ:

“Keep the commandments of God always, so that God
would be with you all the days of your life”. Amen.

CHRIST IS RISEN!

Yours, Georgije, Bishop of Canada

Његово Преосвештенство Епископ канадски
господин Георгије

Right Reverend Georgije Bishop of Canada

КУТАК ЗА МЛАДЕ ПРИРОДЊАКЕ

Уређује: Др. Мајда Ћорђевић
Ликовни прилози: Kim Wagstaff

Драги млади природњаџи,
Експеримент 2 (изводити за време грејне сезоне
и то само уз помоћ одраслих!)

Потребан материјал:
свећа
шибиџа

Поступак:

Упалити свећу и отворити спољашња врата куће. Свећу најпре подигни до самог врха довратка, затим је спусти до средине довратка и коначно је стави на праг (види слику). Посматрај праваџ у коме се пламен повија у сва три случаја. Покушај да објасниш ову појаву.

Објашњење:

Ваздух у кући се загрева, постаје лакши, шири се и подиже ка врху просторије. Када се врата отворе, топли ваздух излази при врху довратка и пламен свеће се повија према напоље. На место тог ваздуха, у кућу улази хладан, тежи, спољашњи ваздух (пламен свеће на прагу се повија према унутра). На средини врата нема струјања ваздуха па пламен свеће мирује. Ради тога се просторије равномерније загревају када је извор топлоте на поду. Тада топли ваздух природно струји на горе, а хладан на доле, где се загрева, па цела просторија има уједначену температуру.

Свако правило има изузетака. На пример, вода је материја по много чему необична (о томе ћемо говорити у наредним бројевима Парохијског Гласника). Лед или чврста вода, супротно очекивању, није гушћи него вода, па плива на површини (коџкиџе леда пливају у чаши са лимунадом). Ова појава је веома значајна у природи јер се, на пример, само површина језера замрзне, а не дно, па тако живи свет у њему не страда, а ми можемо да се клизамо.

Експеримент 3

Потребан материјал:

мања пластична боџа (од сока или сличног пића)

Поступак:

Напуни боџу водом до врха, добро је зачепи и стави у замрзивач. Када се вода смрзне, провери да ли се облик боџе променио (види слику).

Објашњење:

Лед има мању густину него вода, тако да иста количина воде заузима већи простор када очврсне. Ради тога боџа набрекне. (Овај експеримент не треба изводити са стакленом боџом јер ће стакло да прсне. То истовремено показује како лед врши веома висок притисак на зидове боџе).

Разне течности имају међусобно различиту густину. Тако је вода гушћа и тежа него јестиво уље. На површини суше пливају каџиџе уља. Међутим, лед има мању густину и тежину не само од воде него и од уља. Поред тога, вода и уље се не мешају, о чему ћемо говорити наредни пут.

Експеримент 4

Потребан материјал:

осредње велика чаша за воду (боље висока и уска)

јестиво уље

прехрамбене боје (најбоље плава, црвена или љубичаста;
жута, зелена или наранџаста нису погодне)

Поступак:

Обоји воду прехрамбеном бојом и ули је у посуду за прављење коџкиџа леда. За експеримент је потребна само једна коџкиџа обојеног леда. Око се чаше напуни јестивим уљем на собној температури. У уље пажљиво спусти коџкиџу обојеног леда. Посматрај и објасни шта се дешава.

Објашњење:

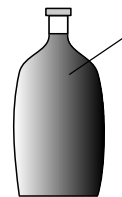
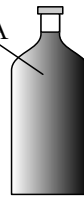
Коџкиџа леда изгледа већа када се гледа са стране јер се уље у закривљеној чаши понаша као увеличавајуће стакло. Лед плива по уљу јер има мању густину, т.ј. лакши је, и постепено се топи. Каџиџе обојене воде су гушће и теже од уља па тону кроз уље и сакупљају се као обојени слој на дну чаше. Када се сав лед отопи, пажљиво раздвоји уље од воде, постепеним одливањем. То уље може безбедно да се употреби за кување.

УНУТРА

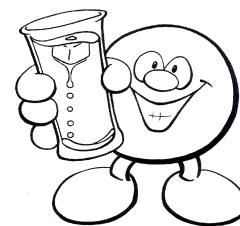

СПОЉА

ВОДА

ЛЕД

СРБИЈА ОД 1228. ДО 1277. г.Г.

После смрти Стефана Првовенчаног на власт у Србији долази његов најстарији син Радослав. Он на власти остаје до 1234. г. Г. Радослав је, будући син византијске принцезе Евдокије, био увек под великим утицајем Византије. Чак се једно време и потписивао на грчком језику, додајући себи византијско царско презиме Дука.

Победом над царом Теодором Првим Анђелом, Бугари почињу да имају све већи утицај на Србију. Овај утицај се интензивира женидбом краља Владислава (1234-1243. г. Г.) кћерком бугарског цара Јована Асена Другог, Белославом. Краљ Владислав остаје највише упамћен по изградњи Манастира Милешеве код Пријепоља.

У овом периоду 1234. г. Г. Свети Сава се одриче Архијерејског трона и на његово место бива постављен Свети Арсеније Сремац. Свети Сава се потом упутио на поклоничко путовање у Свету Земљу. На свом повратку свратио је код Бугарског цара Јована Асена Другог у Трново. Ту се Свети Сава и упокојио у Господу 14/27 јануара 1236. г. Г. После великих преговора краљ Владислав успева да мошти Светога Саве пренесе у Милешеву, где су почивале све док их Синан паша није однео на Врачар и спалио.

По смрти Бугарског цара Јована Асена Другог Владислав остаје без заштитника. После продора Татара у Србију, Владислав бива 1243. г. Г. збачен са власти од стране млађег брата Уроша. Краљ Урош Први био је најмлађи син Стефана Првовенчаног. Почетак његове владавине био је миран јер су Угарска и Бугарска биле разорене од стране Татара, Византија је била под Латинима... После опоравка Угарске долази до њених несугласица са Србијом. Најпре је краљ Урош 1268. г. Г. освојио Мачву која је била под Угарском, а затим је угарски цар поразио српску војску, а самога краља Уроша заробио. Да би се ослободио краљ Урош је био приморан да потпише вазални положај Србије према Угарској, као и склапање брака између свог сина Драгутина и угарске принцезе Каталине.

Јачањем Византије после ослобађања од Латина 1261. г. Г. почели су и бољи односи исте са Србијом. Ови односи захладнили су када није остварен планирани брак Урошевог сина Милутина и византијске принцезе Ане.

Док су се на престолу државе изменили Владислав, Радослав и Урош на Архиепископском трону остао је Свети Арсеније Сремац. У Његово време непрестано јача Српска Православна Црква, њено монаштво, свештенство, школство... Када се Свети Арсеније повукао 1263. г. Г. на његово место

HISTORY OF THE SERBS FROM 1228. TO 1277.

After the death of Stefan Prvovenčan the next ruler of Serbia was his son Radoslav, who would remain in power until the year 1234. Radoslav was the son of Byzantine Princess Evdokija and therefore remained under Byzantine influence. Radoslav even went as far as signing his name using the Greek alphabet and giving himself the tsarist Byzantine name of Duka.

With the victory over Tsar Theodore I, the Bulgarians became more influential over Serbia. This influence was intensified by the marriage of King Vladislav (1234-1243) to the daughter of the Bulgarian Tsar Jovan Asen II, Beloslava. King Vladislav is most remembered for his construction of the Milesevo Monastery, near Prijepolje.

In the year of 1234, St. Sava relinquishes the throne and was replaced by St Arsenije Sremac. Soon after, St. Sava embarked on a journey to the Holy Land. Upon his return, he visited the Bulgarian Tsar Jovan Asen II in Trnovo. This was where St. Sava died on January 27, 1236. After long debate King Vladislav managed to transfer the body of St. Sava to the Milesevo Monastery, where he stayed until the Turkish ruler, Sinan, took and burned his remains at Vracar.

After the death of Tsar Jovan Asen II, King Vladislav was left without protection and support. His younger brother, Uros, removed King Vladislav from power after the invasion of the Tartars in 1243. King Uros was the youngest son of Stefan Prvovenčan. During the beginning of his rule there was peace because the Hungarian and Bulgarian Empires were destroyed by the Tartars and the Byzantine Empire was under Roman rule. After the revival of the Hungarian Empire, Serbia once again faced conflict. King Uros conquered Macva in 1268, which was under Hungarian rule. This forced the Hungarian Tsar to defeat the Serbian army and capture King Uros. In return for his freedom, King Uros had to sign a peace plan between the two Empires and to accept the marriage between his son Dragutin and the Hungarian Princess Katalina.

The Byzantines were strengthened after freeing themselves from the Roman Empire in 1261, which allowed them to create a stronger bond with Serbia. However, this bond was short lived due to the failed wedding plans between Uros's son Milutin and the Byzantine Princess Ana.

While Serbia's throne went through Vladislav, Radoslav and Uros, St. Arsenije Sremac remained on the Archbishop's throne. During his reign, the Serbian Orthodox Church grew stronger as did monarchy, faith and education... When St. Arsenije retreated from his position, King Uros's brother St. Sava II took over the throne.

During King Uros's reign, Serbia prospered in

долази Свети Сава Други, брат краља Уроша.

Владавина краља Уроша обележена је свеобухватним успоном Србије. Урош није дозвољавао никакво територијално ценање земље. Овим је био незадовољан његов старији син Драгутин, који је од оца тражио да му подари део земље на управу. Своје захтеве Драгутин је објашњавао чињеницом да је он био престолонаследник српскога трона. Отац одбија да угоди сину те овај, потпомогнут угарском војском, збацује оца 1276. г. Г. и сам долази на престо Србије.

Урош се повукао замонашио и већ наредне године се упокојио као монах Симеон.

НАСТАВАК У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ...

every possible way. Uros never allowed anyone else to rule the Serbian territories, which resulted in his son Dragutin's disappointment. Dragutin wanted his own territory to rule and felt his demand had merit due to the fact that he was the heir to the Serbian throne. Uros's refusal to his son's request prompted Dragutin to overthrow his father in 1276, with the help of the Hungarian Empire, and became the head of Serbia.

As a result, Uros retreated to the Monastery where he died as a monk Simeon a year later.

TO BE CONTINUED IN NEXT ISSUE...

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Шта је то пост?

Пост је Божанска установа предата људима од самога Бога још у рају а испуњена Господом Исусом Христом у Новом Завету.

Први вид поста препознатљив је још код Адама и Еве којима је Господ забранио да једу плодове са дрвета познања добра и зла и са дрвета живота. Када су Адам и Ева пробали плод са дрвета познања добра и зла тада су прекршили пост дан им од Господа, прекршили су заповест Његову. Због овог дела били су изгнани из раја у овај свет.

Данас наша Света Црква препознаје вишедневне и једнодневне постове. Вишедневни постови су Божићни, Васкршњи, Петровски и Госпојински. Једнодневни постови су свака среда и петак (осим трапавих седмица-седмице у којима се ови дани не посте) као и Крстовдан-18-ог јануара, Усековање главе Светог Јована-11-ог септембра, Крстовдан 27-ог септембра.

Два су вида поста: телесни и духовни. Телесни пост састоји се у уздржавању од мрсне хране. У мрсну спада свака врста хране животињског порекла искључујући морску. Посна је пак, воће, поврће и морска храна.

Духовни пост јесте на првом месту интензивна молитва Богу, а затим уздржавање од злих дела, чињење добра, помагање другима...

Више је разлога и циљева поста. На првом месту то би било испуњавање заповести Божије, јер на тај начин показујемо да смо народ Божији. Затим у току поста смиравамо тело и душу и тако припремљени примамо Свето Причешће, опет показујући да смо у заједници са Творцем нашим.

Свети оци говоре да су пост и молитва крила којима Православни Хришћанин узлеће ка Господу и Царству Небеском.

Свако ко себе сматра Православним Хришћанином требао би да пости, Богу се моли и прима Свето Причешће.

Од када и како деца треба да посте?

О овом питању се често дискутује и постоји велики број одговора. У принципу деца треба да посте од своје седме године. Међутим, било би добро пост уводити у њихов живот постепено. Најпре један дан, па два, па три, тако да би се деца привикавала. Важно је да их не заплашимо постом, да им пост буде нешто чему ће се радовати а не нешто од чега ће се бојати. Деца треба често да се причешћују јер су она као анђели Божији.

QUESTIONS AND ANSWERS

What is lent (fasting)?

Lent or fasting is God's commandment towards people from God Himself and affirmed by our Lord Jesus Christ in the New Testament.

When God forbide Adam and Eve to eat from the Tree of Knowledge and the Tree of Life, they observed the first lent. Once Adam and Eve tasted the fruit from the Tree of Knowledge, they sinned by breaking their lent and were exiled from Paradise into the world we know.

Today, our Holy Church recognizes season fastings and single day lent. The seasonal lent occurs before Christmas, Easter, St.Peter, St.Paul and the Holy Mother holidays. The single day fast occurs every Wednesday and Friday (with the exception of compact weeks) as well as the feast of Holy Cross on the 18th of January, the beheading of St. John the Baptist on September 11 and Exaltation of the Honorable Cross on September 27.

There are two aspects of lent, physical and spiritual. The physical aspect consists of abstaining from lent-breaking food, including anything derived from animals except for seafood. Foods permitted for lent are grains, fruits, vegetables and seafood.

The primary aspect of spiritual lent is, intense prayer to God, abstention from sin and the doing of good, helping others...

There are many reasons and goals for people to fast. The first would be to honor God's will, because through honoring His will we show that we are God's people. Through lent, we prepare ourselves for the Holy Communion by calming our minds and bodies to become one with our Maker.

Our Holy Fathers say that lent and prayer are the wings that carry us, Orthodox Christians, towards our Lord and towards Paradise.

Anyone who considers himself as an Orthodox Christian should fast, pray to God and accept the Holy Communion.

When and how should children begin to fast?

These questions are debated frequently and there are many answers. In principal, children should begin to fast when they turn 7 years old. However, children should be introduced to lent slowly. To accustom children to this, it may be advised to start by fasting for one day. Then proceed to increase their fast by two days, three days etc... It is important not to scare children with lent, but make it something they look forward to and not something they should be afraid of. Children should also accept the Communion because they are like God's angels.

ИЗГРАДЊА НОВЕ ЦРКВЕ

Од издавања последњег броја гласника десило се неколико догађаја везаних за ову тему. Разматрање наше дозволе за изградњу новог Храма било је одлагано још пар пута. Најпре 19. јануара због пензионисања градског планера који је водио нашу молбу. Нови планер није имао довољно времена да је размотри. Затим, 9 фебруара због свима познате расправе око изградње кућа у близини Спрус Медоуса.

Коначно, 23. фебруара ове године на заседању градског конзорцијума једногласно је донешена одлука да се Српској Православној Цркви у Калгарију ОДОБРИ изградња новог Храма на новокупијеном имању 8484 26 авенија на југозападу. Ово је један од најважнијих догађаја у нашој заједници у последње време. Сада више не постоје никакве недоумице везане за дозволу. Преостаје нам још пар месеци да завршимо две грађевинске дозволе које су само формалност и о којима се брине наш архитекта.

Будући ктитор је у последњој фази припрема за извођење радова.

У име Бога крајем маја или почетком јуна ове године требало би да отпочнемо са изградњом нашег велелепног Храма. По прорачуну фирме, која ће изводити радове, изградња би требало да траје око 16 месеци.

Са овом вешћу наши парохијани настављају да дају прилоге за нови Храм. Скоро да нема ни једна недеља да се неко не одазове позиву своје Свете Цркве и да свој допринос успеху овога пројекта.

Нека би нам Господ, Творац свега створенога, помогао да градећи Храм Божији творимо вољу Његову. Амин.

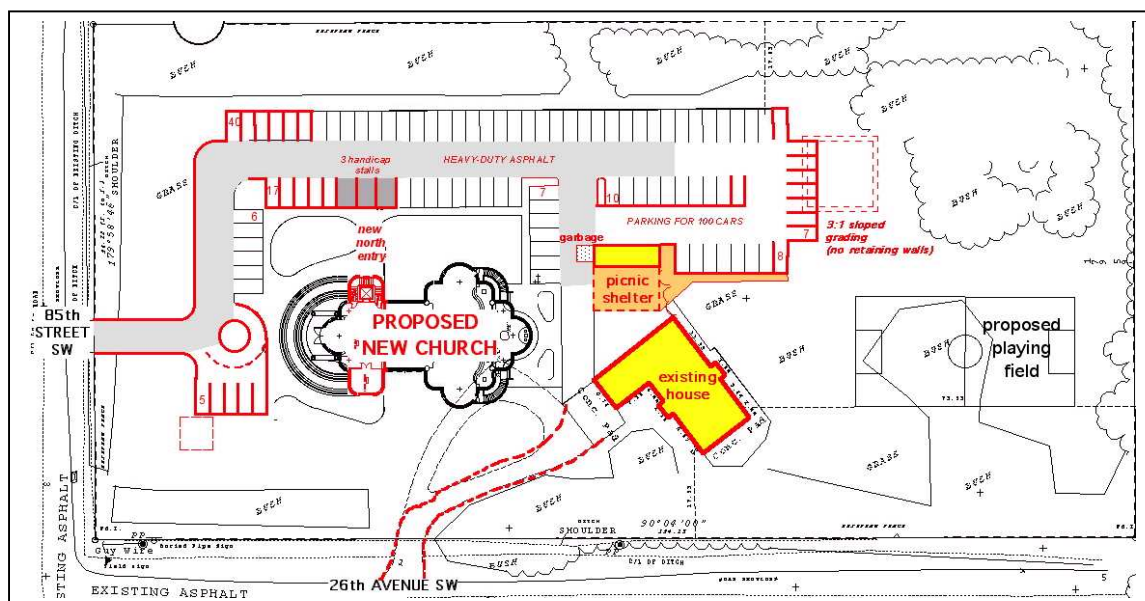
BUILDING OF THE NEW CHURCH

Since the release of the last Parish Herald, there have been some new occurrences dealing with this matter. In regards to acquiring the building permit for the new church, we were faced with various postponements and delays. The first delay occurred on January 19 due to the retirement of the city planner who was responsible for our case. Therefore, the new city planner needed time to familiarize himself with our project. Following this, other obstacles evolved on February 9, which dealt with housing problems near Spruce Meadows.

As a result, on February 23 2004 at the city council meeting, there was a unanimous vote to permit the construction of the Serbian Orthodox Church on the newly purchased land at 8484 26 avenue S.W. This was one of the most important events for our community in recent years. Now there are no further obstacles in regards to attaining the land permit. It will now take only a few months to deal with two more permits that are a mere formality and can be easily handled by our architect.

Our future donator is in the final phases of preparation for building. If God is willing, by the end of May or beginning of June, we should start the construction of our grand and beautiful church. According to the estimates given by the company hired for construction, this project should take approximately 16 months.

With this, our parishioners have already started to donate and fund raise for the new church. On any given Sunday, someone answers the call of his or her church by contributing to this project. Therefore, may God, creator of all, help us build this **home of worship** so we can obey his word. Amen.

**Живот Његове Светости,
Архиепископа пећког, Митрополита
Београдско-карловачког и Патријарха
српског господина господина Павла**

Патријарх Павле (световно име Гојко) рођен је на Усековање главе светог Јована Крститеља 11. септембра 1914. г. Г. у селу Кучанци, Славонија од оца Стефана и мајке Ане Старчевић. Гимназију је завршио у Београду, Богословију у Сарајеву, а Богословски факултет у Београду.

Као прогнаник и избеглица у време другог светског рата био је у манастиру Свете Тројице у Овчару. Био је и вероучитељ деце избеглица. Замонашен је у манастиру Благовештењу 1948. г. Г. када је рукоположен у чин јерођакона. Од 1949. г. Г. до 1955. г. Г. сабрат је манастира Раче где врши разна послушања. У чин јеромонаха рукоположен је 1954. г. Г. протосинђел је постао исте те године, а архимандрит 1957. г. Г. У Атини је био на постдипломским студијама од 1955. до 1957 г. Г. Ту се нарочито бавио Новим Заветом и Литургијом. Он је један од најзначајнијих Литургичара наше Цркве данас. Носилац је почасног доктората из Литургије.

За епископа рашко-призренског изабран је 29. маја 1957. г. Г. и хиротонисан у београдској Саборној цркви. У рашко-призренској епархији гради нове храмове, обнавља старе и порушене, често путује, обилази и служи у свим местима ове своје епархије. Бави се и научним радом, објављује радове, повремено држи предавања.

За четрдесет четвртог патријарха српског, уместо оболелог патријарха Германа, изабран је од Светог архијерејског сабора Српске Православне Цркве новембра 1990. г. Г. Устоличен је у недељу, 2. децембра 1990. г. Г. у Саборној цркви у Београду, а у древни престо српских патријараха устоличен је у манастиру Пећке Патријаршије 22. маја 1994. г. Г.

Патријарх Српски Г. Павле учинио је канонске посете многим епархијама Српске Православне Цркве у земљи и иностранству. Посетио је Српску Цркву у Аустралији, Америци, Канади, Западној Европи...

Безброј пута је писао и интервенисао код разних државника и многих институција да се помогне у решавању кризе и успостављању мира на просторима претходне Југославије. Тим поводом имао је сусрете са представницима Римокатоличке цркве, Исламске верске заједнице, представницима Светског савета цркава, дипломатима, државницима, представницима хуманитарних и других организација.

Посетио је и седиште Уједињених Нација у Њујорку, Белу Кућу у Вашингтону где је са

**Biography of His Holiness, Archbishop of Pec,
Metropolitan of Belgrade and Karlovci and Serbian
Orthodox Patriarch Pavle**

The spiritual leader of the Serbian Orthodox people was born on the feast day of the beheading of St. John the Baptist September 11, 1914 to Stefan and Ann Stojcevic, in the village of Kucani in Slavonija. His civil name was Gojko.

The Patriarch graduated with high honours from the Fourth Male Gymnasium (high school) in Belgrade, The Seminary in Sarajevo (Reljevo) and Theological University in Belgrade. He accomplished postgraduate studies at the Orthodox Theological University in Athens, from 1955 to 1957. During his stay in Greece, he studied the New Testament and developed an expertise in Liturgics, which resulted in the Patriarch becoming one of the most prolific liturgical writers in the Serbian Church. For his patient and prominent work in the field of theology, the Theological University of the Serbian Orthodox Church awarded His Holiness an Honorary Doctorate of Divinity. During the Second World War, Patriarch was in exile at the Holy Trinity monastery in the Ovcara mountains as a refugee. At the monastery he taught catechism to children who were refugees as well. From 1944 to 1955, he was a monk of Raca monastery performing different disciplines. During the 1950/51 academic years, Hierodeacon Pavle was appointed a lecturer at the Prizen Seminary, a position which he retained until his election to the Patriarchal Throne.

Pavle became a monk in 1948, the same year he was ordained a hierodeacon and in 1954 he was ordained a hieromonk. Bishop Emilian of Slavonija honoured him to the rank of archimandrite in 1957. On May 29, 1957, the Holy Assembly of Bishops elected Archimandrite Pavle as Bishop of Raska. For the 44th Serbian Patriarch, the Holy assembly of Bishops elected him in November 1990, in the place of ill Patriarch German. He was enthroned on the 2nd of December, at the Cathedral of St. Michael in Belgrade and then on May 22nd at the ancient throne of Serbian patriarchs, in the Pec Patriarchate monastery.

His Holiness made several canonical visitations to serbian dioceses in Serbia and he was also the first Serbian patriarch to visit the serbian dioceses abroad. He visited the dioceses in Australia, America, Canada and Western Europe.

His Holiness appealed and intervened to many government officials and several institutions, to help in the solving of many issues and instituting peace in the former Yugoslavia. For those reasons, he met with representatives of the Roman Catholic Church, Islamic communities, diplomats, government officials, as well as representatives of many humanitarian and other organizations.

He visited the United Nation headquarters in New York and the White House in Washington, where he met with appropriate officials and informed them about the current situation for the braking of war in the former

одговарајућим личностима разговарао и износио чињенично стање у вези са избијањем рата у претходној Југославији. Његова смерност и скромност превазилазе свако очекивање просечног човека. Иако 90 година стар Патријарх се још увек може видети у Београду како се превози јавним превозом. Његова одећа, обућа и комплетан начин живота указује на Божијег човека који у бурним временима храбро руководи Црквом Христовом.

Написао је један број књига међу којима се свакако истичу *Питања и одговори* из 1988.г.Г. Последњих 20 година уређује рубрику у *Патријаршијском гласнику*. Његовим напорима 1968.г.Г. објављен је Синодски превод *Србљака*. Такође у његовом надлештву објављен је и Синодски превод *Новога Завета* 1984.г.Г. Велики духовник, аскета и сјајан беседник, овај првосвештеник свакодневно - кад црквена правила дозвољавају, приноси бескрвну жртву (служи свету Литургију) за спас српскога рода крстоноснога.

Отац Обрад Филиповић

Yugoslavia.

His Holiness has published Devich, The Monastery of St. Joanikije of Devich (1989) and Questions and Answers to the Church Reader (1988). For the past 20 years, he has been responsible for the column in the newsletter of the Serbian Patriarchate known as "Questions and Answers", dealing with liturgical and sacramental issues. Through his efforts the Holy Synod published the new version of Srbljak in 1968. The most monumental contribution of His Holiness Patriarch Pavle, was the translation of the New Testament published in 1984 by the Synod under his supervision. This was the first official Serbian translation of the New Testament, approved by the Serbian Orthodox Church. Patriarch Pavle exemplifies simplicity in his lifestyle and is the embodiment of humanity and personal holiness, a most worthy helmsman to guide the "Ship of the Church" in these troubled times.

Rev. Obrad Filipovic

Његова Светост у непрестаној служби роду Српскоме

ВАСКРШЊА ИЗЛОЖБА

У цркви Св. Симеона у Калгарију, отворена је 27. марта 2004. г. Г. Васкршња изложба слика неколицине наших сликара: Саше Борић, Vere Фуштић, Анђеле Петровић, Ненада Комазеца и Далиборке Мијатовић. Изложбу је отворио Отац Обрад Филиповић. Аутори су изложили тематски и стилски разноврсне радове међу којима доминирају мотиви инспирисани византијском и иконописачком уметношћу. Како је истакла Саша Борић, уз комбиновану употребу традиционалних и модерних материјала, настају њене слике које представљају спону између прошлости и садашњости. Слике су рађене акварелом, акрилом на платну и дрвету, уљем на дрвету, као и колаж техником на платну. Поред икона и мотива српских цркава и манастира, заступљени су и портрети, мртва природа, као и пејзажи са мотивима из домовине и Канаде. Изложба ће бити отворена месец дана.

Едит (Ида) Петровић

EASTER EXHIBITION

On March 27th 2004, an Easter exhibition was opened at St. Simeon church in Calgary by Father Obrad Filipovic. This exhibition displays the work of several artists: Sasa Boric, Vera Fustic, Angela Petrovic, Nenad Komazec and Daliborka Mijatovic. A range of styles and motives have been represented; the most dominant being those inspired by Byzantine art. As stated by Sasa Boric, by combining traditional and contemporary materials, her paintings represent a link between the past and present. Techniques include aquarelle, acrylic on canvas and wood, oil on wood and collage on canvas. Along with icons and motives of Serbian Churches and Monasteries are portraits, still life and landscapes with motives from former Yugoslavia and Canada. The exhibition will be opened for one month.

Edit (Ida) Petrovic

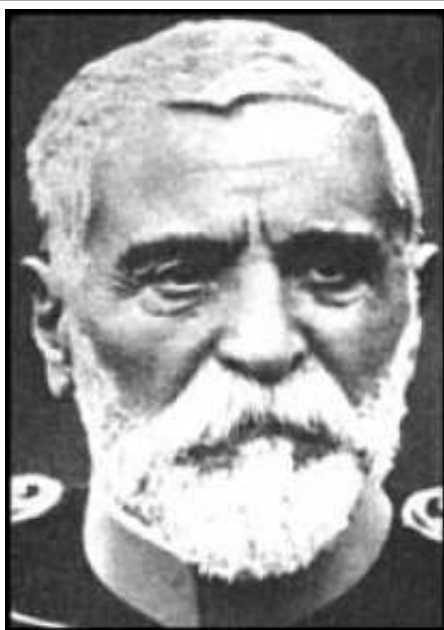

ВОЈВОДА РАДОМИР ПУТНИК

Родио се у Крагујевцу 24.01.1847. Г.г. Његов отац Димитрије је био учитељ. Војничко звање је стекао на Артиљеријској школи у Београду.

Био је први Српски Војвода и командант армије. Учествовао је у свим ратовима које је Србија водила од 1876 до 1917. г.Г. Од 1903. г.Г. био је вођа припрема српске војске за предстојеће ратове, као начелник главног генералштаба и министар армије. Заједно са пуковником Живојином Мишићем спремио је планове за Балканске Ратове као и све планове пре првог светског рата. У ратовима од 1912 до 1916. г.Г. био је шеф Врховне Команде. После прве победе у првом балканском рату у битци код Куманова постао је први српски Војвода. Све српске победе од 1912 до 1916. г.Г. могу се рачунати као суштина Војводине стратегије ратовања. Он је био глава експертског тима ратника, представљао је и бранио ратне операције и планове пред српском владом. Његовом личношћу, рангом и позицијом био је морално одговоран пред свим подчињеним официрима за сваку своју позицију и свако наређење Врховне команде.

После реорганизације српске армије на острву Крфу, у почетку 1916. г. Г. и физички исцрпљен, Војвода Радомир послат је на боловање у Ницу. Али, без обзира на сву негу и медицинску помоћ од стране француских доктора, није доживео повратак у своју ослобођену земљу. Умро је у 70-ој години живота. Његови посмртни остаци били су церемонијално пренети у Београд на ново гробље.

Радомир Путник

DUKE RADOMIR PUTNIK

Radomir Putnik was born in the town of Kragujevac 24. 01. 1847. His father Dimitrije was the teacher there. He acquired his Army knowledge in Artillery school in Belgrade.

Radomir Putnik was the first Serbian Duke and Army Commander. He took part in all wars that Serbia waged from 1876 to 1917. From the year 1903 he lead the preparations of the Serbian Army for upcoming wars, as the Chief of General Staff and Minister of the Serbian Army. Together with Colonel Zivojin Misic, he prepared plans for the Balkan wars and all the plans before the First World War. In the wars from 1912 to 1916 he was the chief of the Supreme Command. After the first victory of the First Balkan war, in the battle of Kumanovo, he became the first Serbian Duke. All Serbian victories from 1912 to 1916 can be reckoned as the special merits of Duke Putnik. He stood as head of expert staff, presenting and protecting operations and plans, to the Serbian Government. With his personality, his rank and his position, he was morally accountable to all his subjected chiefs for each of his position and for every order of the Supreme Command.

At the beginning of 1916, after the reorganisation of the Serbian Army on the island of Corfu, physically exhausted, Duke Putnik was sent on a sick leave in Nice. In spite of all the nursing and medical treatment and care from the French doctors, Duke Putnik was unfortunately unable to return to his liberated country. He died in his 70th year and his remains were ceremonially transferred to the New Cemetery in Belgrade in 1926.

Српски војници првог светског рата

Serbian soldiers of World War 1.

ДЕЧЈЕ

ВАСКРС

Васкрс је најрадоснији Хришћански празник, то је наш празник над празницима.

После распећа и смрти Христове Његово тело ученици Његови су положили у гроб. Пошто је тада био обичај да се тело покојника помаже миришљавим уљем то су и намерили да ураде у недељу ујутро. Прве су на гроб Христов стигле Марија и Магдалина и биле запрепашћене када су виделе да је гроб отворен и да у гробу нема Христа. Уплашене оне су отишле код апостола да им јаве да је Христос Васкрсао.

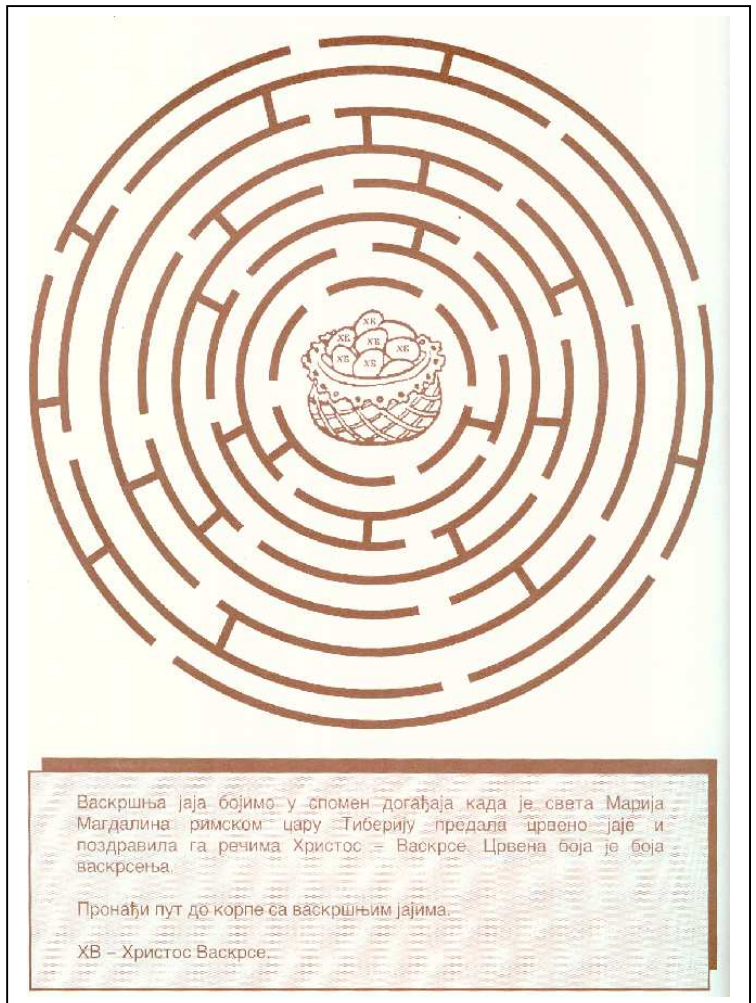
Христос је заиста био Васкрсао из мртвих да би тако и нама подарио живот вечни и Васкрсење.

Да би уверио своје ученике у Васкрсење Христос им се је више пута јављао у телу своме.

Пошто апостол Тома није био са апостолима када им се Христос јављао било му је тешко да поверује у Васкрсење. Христос се ипак јавио једном када је и Тома био ту и показао му ране од клинова и од коњља и тако уверио њега, а и све нас да је заиста Васкрсао из мртвих.

Својим Васкрсењем Христос је победио смрт и нама људима отворио врата раја Небеског.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Народне Умотворине:

Ако лаже коза не лаже рог.
Свака батина има два краја.
Бежи од онога који се Бога не боји и људи не стиди.
Боље је мало с благословом него доста с проклетством.
Ако чељад нису бесна кућа није тесна.
Лекар лечи а Бог здравље даје.
Кад највише грми најмање кише падне.

Кад велико звоно звони мало се не чује.
Без муке нема науке.
Боља је истина која шкоди него лаж која годи.
Човек је без слободе што и риба без воде.
Гладан пас и на газду лаје.
Кога су змије уједале и гуштера се боји.
Ко лако обећа тешко испуни.

Загонетке:

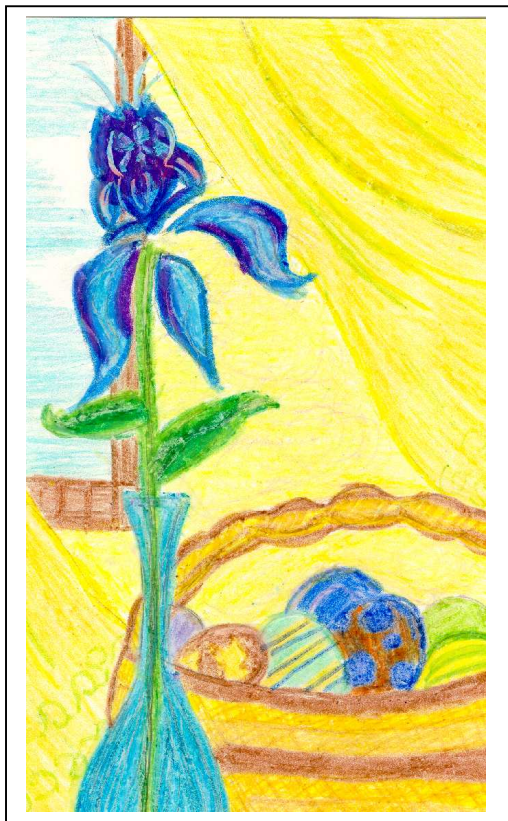
Беле коке испод стрехе вире? (зуби)
Пуна школа ђака ниоткуда врата? (лубеница)
Црвен јарај по кошари скаче? (језик)
Гураво прасе све поље опасе. (срп)
Дрвен трбух, кожна леђа, длакама говори. (гусле)
О клину виси, о злу мисли. (цупка)
Сто орлова једно јаје снесе. (груда сира)

Бела њива, црно семе, мудра глава, која сеје? (писмо)
Чуча чучи, бега бежи; скочи чуча, те ухвати бегу. (мачка и миш)
Све по кући изгоре, а кућа остаде. (лула)
Два локвања око пања. (уши око главе)
Један прут све поље огради. (пертла)
Нит' шушну, нит' бушну, а у кућу уђе. (мрак)
Црно малено кућу чува. (катанац)

СТРАНЕ

ВАСКРС У ОЧИМА ДЕЦЕ

**УЧЕНИЦИ ЦРКВЕНЕ ШКОЛЕ „ СВЕТИ САВА „
СА СВОЈИМ ВЕРОУЧИТЕЉЕМ И УЧИТЕЉИЦАМА
СВИМ СРБИМА И СРПКИЊАМА У КАЛГАРИЈУ
ЧЕСТИТАЈУ НАЈРАДОСНИЈИ ХРИШЋАНСКИ ПРАЗНИК -
ВАСКРС ПОЗДРАВЉАЈУЋИ ВАС РЕЧИМА
ХРИСТОС ВАСКРСЕ!**

**ИСТОРИЈАТ СРПСКЕ ЦРКВЕ И
ЗАЈЕДНИЦЕ У КАЛГАРИЈУ
(Пети део)**

Недуго по смрти проте Крсте, 26. фебруара 2000. г.Г. на Св. Симеона Мироточивог, Црквену славу, на парохију у Калгарију бива постављен о. Обрад Филиповић. Долазак о. Обрада, младог и перспективног свештеника, представљао је једну врсту препорода за нашу Ц.Ш. Општину. О. Обрад се посвећује раду са младима. Одмах по свом доласку успева да оснује духовне трибине за младе на којима је он сам држао предавања на разне теме и по томе би се сви укључивали у дискусију. Пошто у Калгарију у то време није било веронауке о. Обрад се прихвата и овог одговорног посла. На седници управног одбора од 13. августа 2000. г.Г. о. Обрад излаже свој план за оснивање Црквене школе-веронауке и од управе добија пуну подршку и одрешене руке да ради по свом плану. Већ у септембру исте године школа почиње са радом и уписује се веома велики број ђака, чак њих 90. Школа постоји већ четири године и уз помоћ учитељица Зорке Марић, Марице Вујичић, Гордане Гиговић као и великог броја родитеља о. Обрад исту води са великим успехом. Деца која редовно похађају школу, њих 30-ак, већ читају и пишу ћирилицу, добро владају српским језиком и познају основе Православне Вере. Један број ђака већ је завршио са школом (после 4 год) али се исто тако један број нових ђака уписао. Својим финансијским доприносом родитељи су успели да купе потпуно нов велики телевизор и видео рекордер за потребе црквене школе, као и све потребне уџбенике, свеске, оловке и сл. У Бога се надамо да ће ова школа опстати још много година.

У свом раду, поред осталог, о. Обрад се активно бави мисионарским радом. Из године у годину, од доласка о. Обрада, значајно се повећава број освећених водица (130 у 2000. г.Г. 145 у 2001. г.Г. 180 у 2002. г.Г. 220 у 2003 г.Г...), исто тако повећава се број слава, крштених, венчаних...Посебно се повећао број оних који редовно посећују света Богослужења, тако да у последње време готово сваке недеље има више верника него што сама Црква може да прими. Отац Обрад, уз подршку управе и једног броја парохијана успео је да обнови и парохијски гласник који излази већ другу годину за редом, три пута годишње. Гласник је наишао на велико одобравање и подршку парохијана. Многи су се укључили у рад на Гласнику и својим чланцима га помажу и улепшавају.

**HISTORY OF THE SERBIAN CHURCH AND
COMMUNITY OF CALGARY
(Part five)**

Not long after the passing of Father Kristo, Father Obrad Filipovic became the parish priest on the 26th of February 2000 (the day of St. Simeon's church slava) here in Calgary. Upon the arrival of Father Obrad, a young perspective priest, a new revival was introduced to the Serbian church community. Father Obrad initiated the idea to work with the younger generation. He immediately organized a spiritual rostrum for the young parishioners where he presented them with various topics and encouraged discussion. Since there were no religious studies or Sunday school at this time, Father Obrad took on this project as well. At the church committee meeting on August 13, 2000, Father Obrad presented his idea to start the religious studies school. This proposal was widely accepted and he was told to proceed with his plan. In September of that same year, the school had begun with great success having as many as 90 students. The school now has been around for 4 years with the help of teachers Zorka Maric, Marica Vujicic, Gordana Gigovic and a great number of parents all under the leadership of Father Obrad. The 30 students that regularly attend school have already learned how to read and write in Cyrillic. They have also become fluent in the Serbian language and are able to understand the fundamentals of the Orthodox faith. As one group of students finishes with their Serbian school (after 4 years of studies), a new group begins. With the financial aid of the parents, the school was able to purchase a brand new television and video recorder, as well as other supplies that were needed. With God's help we feel this school will last for many years to come.

Along with all these projects Father Obrad is also active in local missionary work. From year to year, the arrival of Father Obrad has shown a steady increase in the number of homes our parish priest has been blessing with holy water (130 homes in the year 2000, 145 in 2001, 180 in 2002, and 220 in 2003...). There also has been an increase in the number of patron saints day ceremonies (Slavas), Christenings, weddings etc.... particularly an increase in the number of people attending Holy Liturgy. Meaning that, recently there are more parishioners than the church can accommodate. With the support of the church committee and the help of various parishioners, Father Obrad has continued to publish the Parish Herald. The newsletter is in its second year, appearing 3 times annually. The Herald has been able to reach a large number of readers, many of which have contributed themselves by writing articles and generally helping to improve its contents.

The initiative of purchasing new church land was started in 1997 and has since intensified in 2001. The church committee is fully committed to this project. Nine

Рад на куповини новог имања, започет још 1997. г.Г. поново се интензивира у 2001. г.Г. Управа се потпуно посвећује овом пољу. Обиђено је девет парцела земље, на три су стављане понуде и одржан низ састанака са градским властима. Коначно, као најповољније појављује се имање на адреси 8484 26 авенија у југозападном делу града, свега 15-ак минута возње од центра. Овај део града биран је из више разлога: он се сматра веома атрактивним, најмирнији је, а и највећи број наших људи живи у овом делу града. Коначно на својој седници од 4. новембра. 2001. г.Г. управни одбор одлучује да пошаље молбу ЕУО-ру за добијање благослова да се одржи ванредна скупштина чланства Ц.Ш. Општине са циљем да се ово имање купи. Благослов је добијен и седница заказана за 25. новембар 2001. г.Г.

Скупштини је присуствовало 44 члана Ц.Ш. Општине и 23 парохијана. Гласањем, са само јеним уздржаним гласом и свим осталим за, је одлучено да се ЕУО-ру упути молба за одобрење куповине имања од 5 екера на адресе 8484 26 авенија у југозападном делу града. Такође скупштина са 33 гласа за и 9 гласова против доноси одлуку да ЕУО-ру упути молбу за одобрење продаје целокупног имања Ц.Ш. Општине, укључујући и Цркву, како би се обезбедила средства за изградњу нове Цркве и сале.

Својим актима од 5. децембра 2001. г.Г. и 29. децембра 2001. г.Г. ЕУО-р даје одобрење за куповину наведеног имања и продају две црквене куће. Продају Цркве са салом и паркингом ЕУО-р пак, не одобрава. Ову молбу ЕУО-р ће размотрити тек по изградњи нове Цркве.

parcels of land were considered for purchase and a bid was placed on three after various meetings with city officials. As a result, the land located at 8484 26 Ave. SW, which is only 15 minutes from downtown, seemed to be the most suitable site. This part of the city was preferred for many reasons. It is a peaceful and quiet community and the majority of our parishioners live in the area. Therefore, at the meeting on November 4th, 2001, the church committee decided to send an official request to the EUO, asking for the blessing and permission to hold a pre-term annual church committee meeting, in regards to purchasing this land. Permission was granted, and the meeting took place on November 25, 2001. Forty four church members and twenty-three parishioners attended the meeting. The vote was unanimous to request permission from the EUO to purchase the land in question. At the same meeting there were thirty-three votes in favour and nine votes against the sale of the entire Church property, whose funds would be used in building the new church and hall.

From the 5th to the 29th of December 2001, the EUO responded to this request by granting permission to purchase the land in question, by selling the two houses on the church property. However, the sale of the church and hall was not approved by the EUO. This sale could only be considered once the new church is built.

МАНАСТИР ВИСОКИ ДЕЧАНИ

Манастир Високи Дечани налази се у западном делу Косова и Метохије. Саграђен је између 1327. и 1335. г.Г. Саградио га је српски средњовековни краљ Стефан Дечански и посветио Вазнесењу Господњем. Највећи део информација о самој градњи Манастира налази се у градитељској повељи. Оригинална повеља написана је на пергаменту преко пет метара дужине са краљевим потписом у црвеном мастилу и златним печатом. Изградња Манастира посвећена је градитељима са приморја предвођеним од стране Вита који је после изградње оставио натпис на зиду који каже: Фр. Вита од францисканског реда из Котора, града краљева, сагради ову Цркву Господу Сведржитељу, за краља Стефана Уроша Трећег и његовог Сина чуденог, великог и славног Краља Стефана.

Манастир се налази у долини реке Бистрије окружен планинама и шумама Проклетија. Он је највећи и најбоље сачуван манастир средњовековне Србије. Кроз његову бурну историју Манастир је био веома важан центар српске Културе са знатним уметничким и интелектуалним активностима. Мада су проопратне зграде биле више пута оштећене од стране Турака, Црква је потпуно сачувана са свом лепотом својих средњовековних фресака.

Данас у Манастиру живи младо братство од тридесетак монаха настављајући многовековну традицију прошлости. Братство се бави разним активностима: столарством, сликањем икона, издавањем књига, као и манастирским и мисионарским послом. Предивне манастирске службе служе се по типису Свете Горе Атонске. Манастир је преживео и последњи Косовски рат и братство данас живи изоловано од света окружено албанским екстремистима и терористима. Ова светиња тренутно преживљава захваљујући италијанским јединицама КФОР-а које су блокирале сваки приступ Манастиру. Поред свега овога Манастир и даље привлачи многе међународне посетиоце, као и посетиоце из УН и КФОР-а. Повремено Манастир посећују Срби из Косова и Централне Србије захваљујући пратњи КФОР-а.

MONASTERY VISOKI DECANI

Visoki Decani Monastery is situated in the western part of the Serbian Province of Kosovo and Metohia. It was built between 1327 and 1335 by the Serbian medieval king St. Stephen of Decani and was dedicated to the Ascension of the Lord. Most of the information on the construction of this great endowment is found in the founding charter itself. Its first original version was officially written on a roll of parchment over five meters in length, with the ruler's signature in red ink and a seal of gold. The construction of the great church was entrusted to builders from the coast, led by master builder Vita of the Franciscan Order who, after the work was completed, left an inscription over the southern entrance: Fr. Vita, Friars Minor, from Kotor, city of kings, built this church of the Holy Pantocrator, for Lord King Stefan Uros the Third and his son, the eminent and all-great and all glorious Lord King Stefan.

The Monastery is settled in the picturesque valley of the Bistrica river surrounded by the mountains and forests of the Prokletije mountain range. It is the largest and best preserved medieval Monastery in Serbia. During its turbulent history, the Monastery was an important spiritual centre with developed artistic and intellectual activities. Although the Monastery buildings suffered damage from the Turkish occupation, the church has been completely preserved with beautiful 14th century fresco paintings.

Today a young brotherhood of 30 monks live in the Monastery continuing the centuries' old tradition of the past. The brotherhood has developed various activities: woodcarving, icon painting, book publishing and is also active in the missionary work. The beautiful monastic services are served according to the typicon of Mount Athos. The Monastery has survived after the Kosovo war (1998-2000) and the brotherhood today lives as an isolated Serbian Orthodox island among hostile Kosovo Albanian Moslem population. This holy site survives today thanks to the protection of Italian forces that have blocked every access to the Monastery. Beside all this, the Monastery still attracts many international visitors from the UN Mission and KFOR. Thanks to KFOR military convoys, Serb pilgrims occasionally visit the Monastery from Kosovo and Central Serbia.

**The famous Decani Monastery
Foundation Charter
written by St. King Stefan of
Decani, beg. 14th century**

**The Brotherhood of the Visoki Decani Monastery,
November 2002**

Cross of Emperor Dusan

MONASTERY VISOKI DECANI

**ЖИТИЈЕ СВЕТОГ ВЛАДИКЕ НИКОЛАЈА
(ТРЕЋИ ДЕО)**

У овом другом периоду свога живота, Николај одбацује од себе и свог народа разне облике туђинштинe и површног западњаштва. Њега у целини обузимају и прожимају топле струје Православља, одушевљава га и плени прекрасни и спасоносни лик Христов и црквено-народна делатност Светога Саве. Светска слава му постаје ништавна, људске похвале отуђе, претерано негован књижевни израз личи му на празнословље, а светско мудровање на духовно просјаштво. Ово не значи да се Владика "упростачио", него да се продуховио и поједноставио. За њега Христове речи: "Ја сам Пут, Истина и Живот" постају све и сва. Он се од свега окреће себи и своје богожедном народу. У њему се збива истински унутрашњи препород, ново рођење и зачетак светог житија. Христос је онај који њега и душе око њега изнова препорађа. Од Николаја генија започиње Николај светитељ. И управо је то било оно што је људе њему привлачило и око њега окуљало и држало. На жалост, ни тада Николај није био без честих непријатеља, клеветника и подметача. Но он је и тада, као и касније, све то превазилазио својим отвореним и јасним живљењем и делањем пред лицем Божијим и лицем свога народа.

Златоуст не само по речи и беседништву, него и по делању и пастирствовању, по апостолском и мартирском сведочењу Христа ради, Николај је, као некада Свети Сава, полако постајао светла и света савест читавог српског народа. Јер, српски верујући народ је несумњиво примио и усвојио Владика Николаја као свога духовног вођу, као Божјег пророка и светитеља, и нико га из верујуће народне душе и срца неће истиснути ни избрисати. А што се тиче извесних старијих и новијих напада на њега, сам Владика је једном показао како на то треба гледати. Наиме, после напада и тешких увреда нанетих му од стране једног епископа, Николаја је у Жичи посетио један новинар "Политике" и замолио га да нешто каже тим поводом. "Епископ Николај ме је дуго гледао, не говорећи ништа. Тај поглед и његово ћутање били су ми јаснији одговор него било која реченица". ("Политика" бр. 11344; 29. 12. 1939).

Из овог периода потичу многа капитална дела Владике Николаја, о којима ћемо проговорити касније. Овде треба макар споменути и она друга не мање значајна пастирска, добротворна и општенородна дела Владике Охридског и Жичког, као што су: његов рад са побожним нашим народом, његово обнављање многих порушених, запуштених или полуразрушених манастира у Охридско-Битољској и Жичкој епархији, његово обнављање и подизање

**THE LIFE OF SAINT BISHOP NIKOLAJ
(PART THREE)**

In the second part of his life, Nikolai disassociated himself and his people from everything foreign and western. Nikolai was overtaken completely by the spirituality of Orthodoxy and was ravished by the visage of Christ and the work of St. Sava. Believing that the world lacked spiritualism, world recognition was unimportant to Nikolai, as well as the praise of others and over expressive people who seemed insincere. This does not mean that the Bishop was arrogant, but rather he was more spiritual and down to earth. To him Christ's words, "I am the path, the truth and life" became everything. He sacrificed everything for his God loving people. Inside of him, there was a spiritual re-birth that inspired his holy scriptures. Christ is the one who revived him and the people around him; therefore, Nikolai the genius became Nikolai the saint. These were the reasons people were attracted to him and stayed by his side. Unfortunately, this did not mean Nikolai did not have enemies; dishonest people and conspirators surrounding him as well. However, he did not allow this negativity to influence his open life style and work, in front of God and his people.

His rich words and strong actions in the name of God earned him the respect and honor of his people, who compared him to St. Sava. Therefore, the faithful Serbian people undoubtedly accepted Nikolai as their spiritual leader and holy prophet and no one could ever forget him. As far as the new and old criticisms directed towards him, he always felt they should be ignored. After one particular Archbishop verbally attacked Nikolai, a "Politika" newspaper journalist, who was interested in the story behind it all, visited him. "Archbishop Nikolai glared at me for a long time, without saying a word. The look in his eyes as well as his silence, gave me a clearer answer than any one sentence could have done." (Politika, no.11344; December 29, 1939.)

During this period some of Nikolai's greatest works were created, of which we will talk about later. Here we will discuss the other equally important works of the Ohrid and Zica Bishop, such as: his work with the Serbian people, his renewal of the destroyed, abandoned and half empty monasteries in the Ohrid-Bitolj and Zica dioces, his resurrection of graveyards, monuments, drinking fountains and other cultural structures. We must also mention his work with disadvantaged children and students. To this day, people are familiar with the orphanages and shelters he constructed for the unfortunate children of all races and colors. The orphanage was named "Dekin Bogdaj" in the town of Bitolj. The social worker Nada Axic, who later became the abbess of the monastery Vracesnici, ran this shelter. Later on, she was affectionately called "mother Ana". There was one famous song from Bogdaj: "We are little Bitoljcians,

гробова, споменика, чесама и других добротворних народних установа и задужбина. Нарочито треба истаћи његов рад са сиромашном децом и ђацима. Остало је и до данас познато, њиме основано и до рата подржавано, склониште и хранилиште за сиромашну и сироту децу, без разлике нација и вера, у Битољу познати Декин "Богдај", који је успешно водила социјална радница Нада Аџић, потоња игуманија у манастиру Враћевшници мати Ана. (Позната је Владичина дечја песма из "Богдаја": "Ми смо мали Битољчани /малишани сиротани/ кућа нам је баш на крају /у Богдају ка' у Рају/, у Богдају"). Николај је слична дечја хранилишта отворио и у Краљеву, Чачку, Горњем Милановцу и Крагујевцу, у којима је било смештено пред рат око 600 сироте деце.

НАСТАВАК У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ...

young and poor, our house is at the edge of Bogdaj, and Bogdaj is our heaven..." Nikolai opened other similar shelters in Kraljevo, Cacak, Gornji Milanovac and Kragujevac, where 600 children were housed.

TO BE CONTINUED IN NEXT ISSUE...

Свети Владика Николај Жички

Тропар Светом Николају жичком и охридском

Златоусти проповедниче Васкрслога Христа, путовођо рода српског крстоносног у векове, распевана лиро Духа Светога, поносе и љубави монаха, радовање и похвало свештенства, учитељу покајања, свенародни Владико, человођо богомољне војске Христове, Свети Николаје српски и Свеправославни, са свима светима Небеске Србије моли Јединог Човекољупца: да подари мир и слогу роду нашему.

**Information Service of
the Serbian Orthodox Church
March 23, 2004**

**THE UPDATED LIST OF DESTROYED AND DAMAGED
CHRISTIAN ORTHODOX SHRINES IN KOSOVO
AFTER KRISTALLNACHT OF 17-18 MARCH 2004**

The list is still not yet finally completed because additional confirmations are expected.'

Beside these shrines 112 churches and monasteries have been either completely destroyed or damaged by Kosovo Albanian extremists since deployment of the so called peacekeeping forces and the UN "peace mission"

Prizren

1. Holy Virgin of Lyevis (14 th century)
 2. Church of Christ the Savior (14 th century)
 3. Cathedral of St. George (1856)
 4. Church of St. Nicholas (Tutic's church, 14 century)
 5. Church of St. Nicholas (Runovic's church, 16 century)
 6. Church of St. Kyriake (14 century, reconstructed later)
 7. Church of St. Panteleimon (14 century, reconstructed later)
 8. Church of St. Cosmas and Damian (14 century, reconstructed)
 9. Church of St. Kyriake, Ziviniane, near Prizren
 10. Holy Archangels Monastery (14. century)
- *Serbian Orthodox Seminary of Sts. Cyrillus of Methodius
*Bishop's residence in Prizren

Orahovac

11. Church of St. Kyriake, (1852), Brnjaca, Orahovac 1852

Djakovica

12. Church of the Assumption of the Virgin Mary (16-19th century), with the parish home.
Cathedral church of the Holy Trinity (two bell-towers which survived the 1999 mining were razed to the ground. Kosovo Albanians remove all material from the site)
13. Church of St. Lazarus, Piskote, near Djakovica

Srbica

14. Devic Monastery (15. century) burned to the ground with the tomb of St. Ioanichius of Devic opened and desecrated. Fire was burned in the tomb of the saint.

Pec

15. Church of St. John the Baptist (Metropolia, with the parish home)
16. Church of Virgin Mary, Belo Polje nr. Pec, burned again and desecrated
17. Church of St. John the Baptist (Pecka banja)

Urosevac

18. Cathedral of St. Uros the Emperor, Urosevac
- 19.....
- 20.....

(According to the Athens media at least two more Orthodox churches which were under the protection of the Greek KFOR have been left unprotected. Initial information say that these two locations have been destroyed)

Kamenica

21. Church in Donja Slapasnica, Kosovska Kamenica
22. Church in Talinovci, nr. Gnjilane

Stimlje

23. Church of St. Archangel Michael in Stimlje

Pristina

24. Church of St. Nicholas (19 th century), Pristina town

Kosovo Polje

25. Church of St Nicholas, Kosovo Polje, burned and desecrated

26. Church of St. Katherine, Bresje nr. Kosovo Polje, burned

Vucitrn

27. Church of St. Elias, Vucitrn

Obilic

28. Church of St. Michael in Obilic

Kosovska Mitrovica

29. Church of St. Sava, Mitrovica South

Smoke billows from Serbian Orthodox Church, which was set ablaze by ethnic Albanian in the northern Kosovo city of Kosovska Mitrovica, Thursday, March 18.

Church of the Assumption of the Virgin Mary (16-19th century)

Burned Serb houses in the Potkaljaja quarter near the Prizren Seminary

Serbian refugees in Kosovo

КАТАСТРОФАЛАН ПОЖАР У МОНАСТИРУ ХИЛАНДАРУ

Марта 4-ог 2004. г. Г. око 1 час после поноћи манастир Хиландар на Светој Гори захватио је катастрофалан пожар. Пожар, који се ширио преко кровова, потпуно је уништио део манастирског комплекса од игуманове келије, преко гостопримнице све до Пирга Светог Саве. Ван домашаја ватре су остали црква краља Милутина, ризница, архива и библиотека Манастира. У гашењу пожара и његовој локализацији учествовало је пет ватрогасних возила пристиглих из Кареје, административног седишта Свете Горе и Полигороса, града на Халкидикију.

Северозападни део конака који је изгорео, подигнут је 1821. г. Г, а недавно је потпуно обновљен. У њему су се налазили административна управа манастира, гостопримница и собе за смештај гостију. Североисточни, бели конак, подигнут 1598. г. Г, се налазио у фази генералне обнове, такође је изгорео.

Наша Црква у Канади је отпочела са прикуљањем прилога за обнову Манастира. Ваше прилоге можете уплатити у својој Црквеношколској Општини а они ће преко добротворног фонда „Цар Лазар„ бити упућени у манастир Хиландар.

CATASTROPHIC FIRE IN CHILANDAR MONASTERY

On March 4, 2004 after midnight, Chilandar Monastery on Mount Athos was caught by catastrophic fire. The fire, which spread by rooftop, completely destroyed a part of the monastery complex from the abbot's cell, through the hospitality rooms all the way to the Tower of Saint Sava. However, the Church of King Milutin, the treasury, archives and monastery library remained out of the fire's range. Five fire engines from Kareia, the administrative centre of Mount Athos and the Chalkidiki Peninsula, joined in extinguishing and containing the fire. The recently completed northwest part of the Monastery residence, erected in 1821, was burned by the fire. Situated in this section of the Monastery, were guest rooms, the administrative centre and a hospitality room. The northeastern White Residence, erected in 1598, was also under general restoration and destroyed in the fire.

У ИМЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
УПРАВНИ ОДБОР ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ
ОПШТИНЕ СВЕТОГ СИМЕОНА
МИРОТОЧИВОГ
СВОЈИМ ДРАГИМ ПАРОХИЈАНИМА
ЧЕСТИТА ПРАЗНИК НАД ПРАЗНИЦИМА
РАДОСНИМ ХРИШЋАНСКИМ
ПОЗДРАВОМ
ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА „МАЛА
ГОСПОЈИНА,,
ОЦУ ОБРАДУ ФИЛИПОВИЋУ, ЊЕГОВОЈ
ФАМИЛИЈИ, КАО И СВИМ СРБИМА И
СРПКИЊАМА У КАЛГАРИЈУ ЧЕСТИТА
ПРАЗНИК ВАСКРСЕЊА ГОСПОДЊЕГ
МОЛЕЋИ СЕ ГОСПОДУ ДА НАМ СВИМА
ПОДАРИ ЗДРАВЉЕ И ДУГ ЖИВОТ И
НАСЛЕЂЕ У ЦАРСТВУ НЕБЕСКОМ
АМИН.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР ГЛАСНИКА
СВОЈИМ ЧИТАОЦИМА И СВИМ
ПРАВОСЛАВНИМ СРБИМА ЖЕЛИ
СВАКИ БЛАГОСЛОВ ОД ГОСПОДА
ПОВОДОМ ПРАЗНИКА
ВАСКРСЕЊА ХРИСТОВОГ
РАДОСНО ВАС СВЕ ПОЗДРАВЉАЈУЋИ

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

ВАШ ПАРОХ ОТАЦ ОБРАД ФИЛИПОВИЋ
СА СВОЈОМ СУПРУГОМ МИЛАНКОМ И
КЋЕРКИЦОМ КРИСТИНОМ
ПОВОДОМ ВАСКРСЕЊА ХРИСТОВОГ
ПОЗДРАВЉА СВОЈЕ БЛАГОЧЕСТИВЕ
ПАРОХИЈАНЕ РАДОСНИМ ПОЗДРАВОМ

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

ЗОРКА ДОМАЗЕТ
MLS. REAL ESTATE AGENT
SOUTON GROUP –CANWEST
КАНЦЕЛАРИЈА: **208-7788**
ЛИЧНИ ТЕЛ: **383-5536**

Црквена школа "Свети Сава" организује
Serbian heritage school "Saint Sava" presents

ВАСКРСЊИ КОНЦЕРТ 2004 EASTER CONCERT

Steinway Concert Hall - Irene Besse Keyboards Ltd.
152, 6999 - 11th Street S.E.
Friday, 16th April 2004 at 7pm

Деца наше српске заједнице у Калгарију свирају за вас.
Дођите и подржите наше младе музичаре.

Children and young adults from our parish participate in the first annual "Easter Concert". They perform on piano, keyboards, violine, guitar... various musical pieces. Please come and show your support for this event.

Карте за одрасле су по цени \$5. За децу је бесплатно.
Можете набавити карте код спонзора или у школи
"Свети Сава" сваког петка од 19 сати.
Сав приход иде за организацију концерта и рад школе.

Пријаве за наступ на концерту до 1. марта 2004. године.
concert@svetisimeon.org

Спонзори:
Српски Радио Калгари
ЦШО "Свети Симеон"

design z.milanovic

ДУНАВ

Новоотворени ресторан у Кенсингтону вас позива да у пријатној атмосфери и уз домаћа јела и пића проведете своје слободне тренутке или прославите значајне датуме.

Danube Café & Restaurant

#50 1131 Kensington Rd. N.W.

Telefon: **270-9403**

Century 21
Bravo Realty
#122, 2116 - 27 Ave. NE
Calgary, AB T2E 7A6
Business (403) 250-2882 (24 Hr.)
Fax (403) 250-5339
Res (403) 293-3003

Zorka Maric
Real Estate Agent

Ако желите да уживате у звуцима „домаће,, музике или ако сте радознали да чујете шта је то ново у српској заједници у

Калгарију

СРПСКИ РАДИО КАЛГАРИ

је ту да вас забави и информише!

Слушајте нас сваке недеље:

ујутро од 8-9 на 90.9 ФМ

или

поподне од 7-8 на 94.7 ФМ

ЕКИПА СРПСКОГ РАДИЈА КАЛГАРИ ВАС ПОЗДРАВЉА

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Curent Serbian Orthodox Church St. Simeon Mirotocivi

Plans of future Serbian Orthodox Church St. Dimitrius